

คำอธิบายสรุปสาระสำคัญ
พระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546

1. ความมุ่งหมายของกฎหมาย

จากการที่ตลาดการเงินของประเทศไทยเชื่อมโยงกับตลาดการเงินของโลก ประกอบกับผู้ประกอบการหรือผู้ลงทุนสามารถใช้สัญญาซื้อขายล่วงหน้าเป็นเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยง แต่ในอดีตสถานการณ์ของสัญญาซื้อขายล่วงหน้าและการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวกับสัญญาซื้อขายล่วงหน้ายังไม่มีกฎหมายรองรับ ผู้ที่ทำสัญญาโดยสุจริตยังมีความเสี่ยงว่าสัญญาจะมีผลใช้บังคับได้ตามกฎหมายหรือไม่ ดังนั้น จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546 ขึ้น เพื่อสร้างความชัดเจนทางกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับตามสัญญาซื้อขายล่วงหน้า รองรับกรณีหน่วยงานต่าง ๆ เช่น ศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า และตัวกลางที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น รวมทั้งกำหนดให้ทางการเป็นผู้กำกับดูแลนโยบายและผลกระทบของการทำธุรกรรมต่อตลาดทุนโดยรวม

2. นิยามที่เกี่ยวข้อง

2.1 การซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หมายถึงการเข้าผูกพันตามสัญญา ดังต่อไปนี้ (มาตรา 3)

(1) สัญญาที่กำหนดให้คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งส่งมอบสินค้า เช่น หลักทรัพย์ ทองคำ หรือน้ำมันดิบ เป็นต้น ให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็นผู้ชำระราคา ณ เวลาใด เวลาหนึ่งในอนาคต เป็นจำนวนและราคาตามที่กำหนดไว้ในสัญญา (physical delivery)

(2) สัญญาที่กำหนดให้คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งได้รับชำระเงิน หรือต้องชำระเงินให้แก่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง เท่ากับจำนวนเงินที่คำนวณได้จากส่วนต่างระหว่างราคา หรือมูลค่าของสินค้า หรือตัวแปร เช่น อัตราแลกเปลี่ยนเงิน อัตราดอกเบี้ย ดัชนีทางการเงินหรือดัชนีกลุ่มหลักทรัพย์ ที่กำหนดไว้ในสัญญากับราคา หรือมูลค่าของสินค้า หรือตัวแปรที่เป็นอยู่ ณ เวลาใดเวลาหนึ่งหรือช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคตตามที่กำหนดไว้ในสัญญา (cash settlement)

(3) สัญญาที่กำหนดให้สิทธิแก่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งที่จะเรียกให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งส่งมอบสินค้า หรือชำระราคาของสินค้า หรือชำระเงินที่คำนวณได้จากส่วนต่างระหว่างราคา หรือมูลค่าของสินค้า หรือตัวแปรที่กำหนดไว้ในสัญญากับราคา หรือมูลค่าของสินค้า หรือตัวแปรที่เป็นอยู่ ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง หรือช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคตตามที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือเรียกให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเข้าทำสัญญาตาม (1) หรือ (2) (contract for difference)

ทั้งนี้ การซื้อขายสัญญาดังต่อไปนี้ไม่อยู่ภายใต้บังคับของ พ.ร.บ. สัญญาซื้อขายล่วงหน้า (มาตรา 4)

(1) สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่กำหนดให้มีการชำระเงิน ที่คำนวณจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินหรืออัตราดอกเบี้ย และการซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่กล่าวนอกศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

(2) สัญญาซื้อหรือขายหลักทรัพย์โดยมีข้อตกลงว่าจะขายหรือซื้อคืนซึ่งหลักทรัพย์ดังกล่าว

(3) สัญญาหรือการซื้อขายใด ๆ ตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด เช่น สัญญาซื้อขายหลักทรัพย์ ทองคำ หรือน้ำมันดิบ ที่กำหนดให้คู่สัญญาส่งมอบสินค้าให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งได้ทำสัญญาดังกล่าวนอกศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือไม่มีข้อกำหนดที่อนุญาตให้คู่สัญญาฝ่ายที่มีหน้าที่ส่งมอบสินค้าสามารถชำระเงินหรือส่วนต่างของราคาสินค้า (settle by cash) หรือทำการหักกลบลบหนี้กับคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง (set-off) แทนการส่งมอบสินค้าได้ และธรรมเนียมปฏิบัติในการทำสัญญาดังกล่าวไม่เปิดช่องให้คู่สัญญาฝ่ายที่มีหน้าที่ส่งมอบสินค้าหลุดพ้นจากหน้าที่ตามสัญญาดังกล่าวด้วยการทำสัญญาขึ้นใหม่ที่มีผลในทางตรงกันข้าม (close-out) กับสัญญาเดิม เป็นต้น

2.2 การประกอบธุรกิจของผู้ประกอบสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (“ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาฯ”) ได้แก่ การให้บริการ ดังต่อไปนี้ (มาตรา 3)

(1) การเป็นตัวแทนซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า : บุคคลซึ่งให้บริการหรือแสดงต่อบุคคลทั่วไปว่าพร้อมจะให้บริการเป็นตัวแทนในการซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้ากับบุคคลอื่น โดยกระทำเป็นทางค้ำปกติ

(2) การเป็นผู้ค้ำสัญญาซื้อขายล่วงหน้า : บุคคลซึ่งแสดงต่อบุคคลทั่วไปว่าพร้อมจะเข้าเป็นคู่สัญญาซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ให้แก่ผู้ซึ่งประสงค์จะซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า โดยการเสนอเข้าหรือเข้าเป็นคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง โดยกระทำเป็นทางค้ำปกติ แต่ไม่รวมถึงบุคคลซึ่งเสนอซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าเพื่อตนเองในศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

(3) การเป็นที่ปรึกษาสัญญาซื้อขายล่วงหน้า : บุคคลซึ่งให้คำแนะนำหรือแสดงต่อบุคคลทั่วไปว่าพร้อมจะให้คำแนะนำ ไม่ว่าจะโดยทางตรง หรือทางอ้อมแก่บุคคลอื่นเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายล่วงหน้าหรือความเหมาะสม ในการซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า โดยกระทำเป็นทางค้ำปกติ แต่ไม่รวมถึงบุคคลซึ่งให้คำแนะนำที่เป็นส่วนหนึ่งหรือเกี่ยวเนื่องกับการเป็นตัวแทนซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าหรือผู้ค้ำสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

(4) การเป็นผู้จัดการเงินทุนสัญญาซื้อขายล่วงหน้า : บุคคลซึ่งเข้าจัดการเงินทุนหรือแสดงต่อบุคคลทั่วไปว่าพร้อมจะบริหารจัดการเงินทุนให้แก่บุคคลอื่น เพื่อแสวงหาประโยชน์จากสัญญาซื้อขายล่วงหน้า โดยกระทำเป็นทางค้ำปกติ

(5) กิจกรรมอื่นที่เกี่ยวกับสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด : ปัจจุบันยังไม่มีประกาศกำหนด

3. สรุปสาระสำคัญของกฎหมาย

3.1 การกำกับดูแลสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (มาตรา 9-15)

หน้าที่ในการกำกับดูแลสัญญาซื้อขายล่วงหน้าของคณะกรรมการ ก.ล.ต. และสำนักงาน สรปได้ดังนี้

(1) คณะกรรมการ ก.ล.ต.

- วางนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนา ตลอดจนกำกับดูแลในเรื่องสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า สำนักหักบัญชี สัญญาซื้อขายล่วงหน้า สมาคมกำกับผู้ประกอบธุรกิจสัญญาฯ และการป้องกันการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

- การดำเนินการอื่น เช่น การออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง การกำหนดค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการขออนุญาตและการขอจดทะเบียน การกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาปัญหาที่อาจเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการใช้บังคับกฎหมาย (มาตรา 9) เป็นต้น รวมถึงการกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมให้ผู้ที่อยู่ภายใต้กำกับดูแลปฏิบัติได้ ในกรณีที่มีความจำเป็น (มาตรา 10)

- มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามที่มอบหมายได้ โดยมีการกำหนดเกณฑ์เกี่ยวกับการประชุมคณะกรรมการและประโยชน์ตอบแทนตามที่รัฐมนตรีกำหนด (มาตรา 11 และมาตรา 12 และมาตรา 13)

(2) สำนักงาน ก.ล.ต.

- ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการ ก.ล.ต. และบทบัญญัติภายใต้ พ.ร.บ. ซึ่งรวมถึงการรับค่าปรับที่เป็นโทษปรับทางปกครองและค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บ และการออกประกาศหรือคำสั่งตาม พ.ร.บ. (มาตรา 14)

- มีหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า สำนักหักบัญชีสัญญาซื้อขายล่วงหน้า สมาคมกำกับผู้ประกอบธุรกิจสัญญา ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดตาม พ.ร.บ. นี้ รวมถึงข้อมูลอื่น ๆ ที่ได้รับเนื่องจากการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. นี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำกับตลาดทุนประกาศกำหนด (มาตรา 15)

3.2 ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

3.2.1 การกำกับควบคุมธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (มาตรา 16-20)

ผู้ประกอบธุรกิจสัญญา		
	ระบบใบอนุญาต (ให้ใบอนุญาตโดยคณะกรรมการ ก.ล.ต.)	ระบบจดทะเบียน (กับสำนักงาน)
	คณะกรรมการ ก.ล.ต. กำหนดหลักเกณฑ์	
การขอประกอบธุรกิจ	<ul style="list-style-type: none"> • ต้องเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด (ยกเว้นกรณีของที่ปรึกษาสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่สามารถเป็นบุคคลธรรมดาก็ได้) 	<ul style="list-style-type: none"> • ต้องเป็นนิติบุคคลประเภทธนาคารพาณิชย์ บริษัทหลักทรัพย์ บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ หรือ นิติบุคคลอื่นตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด • มีการประกอบธุรกิจกับผู้ลงทุนสถาบันเท่านั้น (ยกเว้นกรณีของผู้จัดการเงินทุนสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ประกอบธุรกิจให้แก่ผู้ลงทุนสถาบันที่เป็นกองทุนรวมต้องใช้ระบบใบอนุญาต)
	<ul style="list-style-type: none"> • คณะกรรมการกำกับตลาดทุนมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ประกอบธุรกิจสัญญา • ปฏิบัติ เพื่อคุ้มครองลูกค้า รักษาความมั่นคงของระบบการเงิน และควบคุมความเสี่ยงอันเกิดจากสัญญาซื้อขายล่วงหน้า 	

ผู้ประกอบการธุรกิจสัญญา		
	ระบบใบอนุญาต (ให้ใบอนุญาตโดยคณะกรรมการ ก.ล.ต.)	ระบบจดทะเบียน (กับสำนักงาน)
การกำกับ การประกอบธุรกิจ	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงาน ก.ล.ต. มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจสัญญา ยื่นรายงาน หรือเอกสารอื่นใด ที่เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ ตามระยะเวลาตามที่กำหนด 	
การเลิก ประกอบธุรกิจ	ให้ผู้ประกอบธุรกิจสัญญา ยื่นคำขออนุญาตเลิกประกอบธุรกิจต่อสำนักงาน ก.ล.ต. (กรณีระบบจดทะเบียน) หรือคณะกรรมการ ก.ล.ต. (กรณีระบบใบอนุญาต)	

3.2.2 หลักเกณฑ์สำหรับผู้ได้รับใบอนุญาต (มาตรา 21-30)

ผู้ประกอบการธุรกิจสัญญา ที่ได้รับใบอนุญาต ยังมีกฎเกณฑ์เพิ่มเติมที่ต้องปฏิบัติตาม เช่น เรื่อง

- การประกอบธุรกิจอื่นต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ก.ล.ต.
- ผู้ประกอบธุรกิจสัญญา ที่เป็นบุคคลธรรมดาต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนด
- กรณีที่ผู้ประกอบการสัญญา เป็นนิติบุคคล : ผู้บริหาร และผู้ถือหุ้นรายใหญ่ (ทั้งกรณีที่เป็น

บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล ซึ่งถือหุ้นหรือรับประโยชน์จากหุ้น เกินกว่าร้อยละ 10 ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมด) ของผู้ประกอบการสัญญา ต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดและต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน

- การจัดทำบัญชีแสดงผลการดำเนินงาน การจัดทำงบการเงินและส่งงบการเงิน (ไม่รวมถึงที่ปรึกษาสัญญาซื้อขายล่วงหน้า) ให้แก่สำนักงาน ก.ล.ต. รวมถึงการเปิดเผยงบการเงินต่อประชาชน โดยงบการเงินต้องผ่านการตรวจสอบและแสดงความเห็นโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่สำนักงานให้ความเห็นชอบ

3.2.3 การปฏิบัติต่อทรัพย์สินของลูกค้าและการคุ้มครองทรัพย์สินลูกค้า (มาตรา 31-46)

บทบัญญัติในส่วนนี้ใช้บังคับกับผู้ได้รับใบอนุญาตประเภทตัวแทนซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (ในกรณีที่สมควร คณะกรรมการกำกับตลาดทุนกำหนดให้บทบัญญัตินี้บังคับใช้กับธุรกิจประเภทอื่นได้) โดย

(1) มาตรา 31-36 ของ พ.ร.บ. กำหนดบทบัญญัติในการปฏิบัติต่อทรัพย์สินของลูกค้า เพื่อให้มั่นใจได้ว่าทรัพย์สินของลูกค้าที่อยู่ในความดูแลของผู้ประกอบธุรกิจสัญญา มีความปลอดภัยและครบถ้วน อยู่ในลักษณะที่สามารถชี้เฉพาะได้ว่าเป็นทรัพย์สินของลูกค้า โดยผู้ประกอบการสัญญา ต้อง

- จัดเก็บทรัพย์สินของลูกค้าแยกออกจากทรัพย์สินของตน
- จัดทำบัญชีทรัพย์สินของลูกค้าแต่ละรายแยกออกจากบัญชีทรัพย์สินของตนและเก็บรักษาบัญชี
- ห้ามนำทรัพย์สินของลูกค้าไปใช้ เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับการยกเว้น และในกรณีที่ทรัพย์สิน

เป็นเงิน การที่ผู้ประกอบการสัญญา นำไปแสวงหาผลประโยชน์อื่นใดจะต้องได้รับความยินยอมจากลูกค้า และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำกับตลาดทุนกำหนด ในกรณีทรัพย์สินของลูกค้าเป็นหลักทรัพย์ ผู้ประกอบธุรกิจสัญญา อาจโอนหลักทรัพย์ของลูกค้าไว้ในชื่อของผู้ประกอบธุรกิจสัญญา เพื่อประโยชน์ของลูกค้าได้ และหากมีกรณีที่ลูกค้าผิดนัดชำระหนี้จากการซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า และไม่ชำระหนี้ภายในกำหนดเวลาที่ผู้ประกอบการสัญญา แจ้งไว้ ผู้ประกอบธุรกิจสัญญา อาจนำหลักทรัพย์ที่โอนไว้ในชื่อของผู้ประกอบการสัญญา ดังกล่าว ออกขายได้

(2) มาตรา 37-40 ของ พ.ร.บ. กำหนดบทบัญญัติในกรณีศาลรับคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการของลูกค้านั้นหรือมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกค้านั้นในคดีล้มละลาย รวมถึงบทกเว้นบางบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติล้มละลายด้วย

พ.ร.บ. มีการกำหนดสิ่งที่ให้ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาฯ ดำเนินการได้ เช่น ล้างฐานะสัญญาซื้อขายล่วงหน้าของลูกค้านั้นที่ค้างอยู่ เป็นต้น ซึ่งหากมีทรัพย์สินเหลืออยู่ ให้มีการส่งมอบทรัพย์สินของลูกค้านั้นให้บุคคลที่มีอำนาจจัดการทรัพย์สินของลูกค้านั้นตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย แต่หากทรัพย์สินของลูกค้านั้นมีไม่เพียงพอกับหนี้ที่ลูกค้านั้นมีอยู่กับผู้ประกอบธุรกิจสัญญาฯ พ.ร.บ. ฉบับนี้ยังมีบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของผู้ประกอบธุรกิจสัญญาฯ ในการขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการหรือในคดีล้มละลายของลูกค้านั้น

(3) มาตรา 41-46 ของ พ.ร.บ. กำหนดบทบัญญัติคุ้มครองทรัพย์สินของลูกค้านั้น ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาฯ ตกเป็นลูกค้านั้นตามคำพิพากษา หรือถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์

ทรัพย์สินที่ถือว่าเป็นของลูกค้านั้นจะได้รับการคุ้มครอง โดยไม่ถือเป็นทรัพย์สินที่อยู่ภายใต้การยึด หรืออายัดในคดีแพ่ง หรือเป็นทรัพย์สินที่อาจแบ่งแก่เจ้าหนี้ในคดีล้มละลาย โดยเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และสำนักงาน ก.ล.ต. จะเป็นผู้มีอำนาจแยกและจัดการทรัพย์สินของลูกค้านั้น และในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาฯ ถูกทางการสั่งระงับการดำเนินกิจการ ทรัพย์สินที่ถือว่าเป็นของลูกค้านั้นก็ได้รับการคุ้มครองเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ พ.ร.บ. มีการกำหนดแนวทางการดำเนินการกับทรัพย์สินของลูกค้านั้น สิทธิของลูกค้านั้นที่ได้รับจัดสรรทรัพย์สินคืนก่อน สิทธิของลูกค้านั้นในการขอรับชำระหนี้หากลูกค้านั้นได้รับทรัพย์สินคืนไม่ครบจำนวนด้วย

3.2.4 การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ (มาตรา 47 และ 48)

เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองลูกค้านั้นและเพื่อให้การระงับข้อพิพาทเป็นไปโดยรวดเร็วและเป็นธรรม ลูกค้านั้นอาจขอให้มีการระงับข้อพิพาททางแพ่งที่เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าโดยอนุญาโตตุลาการซึ่งสำนักงาน ก.ล.ต. จัดให้มีขึ้นได้ โดยให้นำกฎหมายว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ มาใช้บังคับกับการระงับข้อพิพาทนี้โดยอนุโลม

3.2.5 มาตรการคุ้มครองทรัพย์สินของลูกค้านั้นและระบบการชำระหนี้ตามสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (มาตรา 49-53)

มาตรการที่สำคัญคือ ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาฯ ต้องดำรงฐานะทางการเงินได้ตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด ซึ่งหากผู้ประกอบธุรกิจสัญญาฯ ไม่สามารถดำรงฐานะทางการเงิน หรือมีการดำเนินการอันอาจก่อความเสียหาย สำนักงานมีอำนาจสั่งการให้ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาฯ (1) งดการซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า เว้นแต่การซื้อขายเพื่อล้างฐานะสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (2) โอนฐานะสัญญาซื้อขายล่วงหน้าและทรัพย์สินของลูกค้านั้นไปให้ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาฯ รายอื่นดำเนินการแทน (3) ล้างฐานะสัญญาซื้อขายล่วงหน้าของลูกค้านั้น ในกรณีที่ไม่สามารถโอนให้ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาฯ รายอื่นได้ (4) ล้างฐานะสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาฯ มีไว้เพื่อประโยชน์ของตนเอง หรือ (5) กระทำการหรืองดเว้นกระทำการใด ๆ ตามที่เห็นสมควรได้

เมื่อผู้ประกอบการธุรกิจสัญญาฯ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือมีความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องบรรเทาความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น สำนักงาน ก.ล.ต. มีอำนาจสั่งระงับการดำเนินการกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนของผู้ประกอบการธุรกิจสัญญาฯ และมีอำนาจดำเนินการ หรือมอบหมายให้สำนักหักบัญชีสัญญาซื้อขายล่วงหน้าเป็นผู้ดำเนินการตาม (2) (3) หรือ (4) แทนได้ โดยเสมือนผู้ประกอบการธุรกิจสัญญาฯ เป็นผู้ดำเนินการเอง และมีผลผูกพันตามกฎหมาย

3.3 ศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (มาตรา 54-74)

ศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าคือศูนย์กลางที่มีเพื่อการซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าโดยการจับคู่หรือหาคู่สัญญาให้หรือการจัดระบบหรืออำนวยความสะดวกให้ผู้ที่จะซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าทำความตกลงหรือจับคู่สัญญากันได้ โดยกระทำเป็นทางค้าปกติและได้รับใบอนุญาตหรือจดทะเบียน ทั้งนี้ การขออนุญาตและการขอจดทะเบียนเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด

ศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด เช่น

- มีแหล่งเงินทุนที่เพียงพอ

- มีระบบการชำระหนี้ที่ดำเนินการโดยสำนักหักบัญชีสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

- จัดให้สมาชิกผูกพันตนว่าจะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ทั้งนี้ กฎเกณฑ์ของศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าจะมีผลใช้บังคับเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ก.ต.ท.

- กรรมการของศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด

- การจัดให้มีการซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าต้องได้รับความเห็นชอบแบบและข้อความของสัญญาจากสำนักงาน ก.ล.ต.

3.4 สำนักหักบัญชีสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (มาตรา 75-89)

สำนักหักบัญชีสัญญาซื้อขายล่วงหน้าหมายถึงศูนย์กลางในการชำระหนี้ตามสัญญาซื้อขายล่วงหน้า โดยกระทำเป็นทางค้าปกติและได้รับใบอนุญาตหรือจดทะเบียน ทั้งนี้ การขออนุญาตและการขอจดทะเบียนเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด

สำนักหักบัญชีสัญญาซื้อขายล่วงหน้าต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด เช่น

- มีแหล่งเงินทุนที่เพียงพอ

- มีระบบการชำระหนี้ตามสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่สามารถให้ความมั่นใจว่าจะมีการปฏิบัติตามสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

- มีหลักเกณฑ์ในการรับสมาชิก โดยต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและฐานะทางการเงินของผู้ซึ่งจะเป็นสมาชิก

- สำนักหักบัญชีสัญญาซื้อขายล่วงหน้าต้องจัดเก็บทรัพย์สินที่ได้รับมาจากสมาชิกและของลูกค้า แยกจากบัญชีทรัพย์สินของตน

ทั้งนี้ เนื่องจากหน้าที่หลักของสำนักหักบัญชีสัญญาซื้อขายล่วงหน้าคือการเป็นศูนย์กลางในการชำระหนี้ ดังนั้นกฎหมายจึงรองรับว่าการเข้าผูกพันหรือแทนที่เป็นคู่สัญญาโดยสำนักหักบัญชีสัญญาซื้อขายล่วงหน้า การวางหลักประกัน การชำระหนี้ การล้างฐานะสัญญาซื้อขายล่วงหน้าและการโอนฐานะสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่สำนักหักบัญชีสัญญาซื้อขายล่วงหน้ากำหนด และเมื่อสำนักหักบัญชีสัญญาซื้อขายล่วงหน้าเข้าผูกพันหรือแทนที่เป็นคู่สัญญาแล้ว ให้สำนักหักบัญชีสัญญาซื้อขายล่วงหน้ามีความผูกพันตามสิทธิและหน้าที่ที่เกิดขึ้นตามสัญญาซื้อขายล่วงหน้าทีตนให้บริการในการชำระหนี้เฉพาะกับสมาชิกของตน

3.5 สมาคมกำกับผู้ประกอบการธุรกิจสัญญาฯ (มาตรา 90 และ 91)

สมาคมที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมและกำกับดูแลผู้ประกอบการธุรกิจสัญญาฯ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ก.ล.ต. และอยู่ภายใต้เกณฑ์ที่กำหนด เช่น หลักเกณฑ์ในการเลือกกรรมการ การมีระบบจัดการที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับข้อร้องเรียนจากลูกค้าของสมาชิกหรือระดับข้อพิพาท มีมาตรการกำกับดูแลให้สมาชิกปฏิบัติตามเกณฑ์ของสมาคมและจรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ เป็นต้น

นอกจากนี้ ในกรณีที่สมาคมมีคำสั่งลงโทษทางวินัยสมาชิก ให้สมาคมแจ้งและส่งเอกสารเรื่องการลงโทษให้แก่สำนักงาน ก.ล.ต. รวมทั้ง ในกรณีที่สมาชิกไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่สมาคมกำหนด และเป็นการกระทำที่เป็น การฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำกับตลาดทุนหรือสำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด ในเรื่องเดียวกัน และสมาคม ได้ดำเนินการลงโทษทางวินัยสมาชิกแล้ว คณะกรรมการกำกับตลาดทุนหรือสำนักงาน ก.ล.ต. จะไม่ลงโทษทางปกครองสมาชิกซ้ำอีกก็ได้หากเห็นว่าได้รับโทษอย่างเหมาะสมแล้ว

นอกจากนี้ ให้สมาคมเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า สมาชิกของสมาคม หรือ ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิด เพื่อประโยชน์ของประชาชนและการคุ้มครองผู้ลงทุนด้วย

3.6 การกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (มาตรา 92-100)

การกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายล่วงหน้ามี 2 ส่วน ได้แก่

3.6.1 การกระทำอันไม่เป็นธรรมที่มีผลกระทบต่อราคาสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

(1) การซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าในศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าในบางลักษณะอาจ เป็นความผิด ได้แก่

(ก) การซื้อขายหรือเสนอที่จะซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า สินค้า หรือกระทำการใด ๆ ที่ เกี่ยวข้องกับตัวแปรเพื่อรักษาระดับราคาสัญญาซื้อขายล่วงหน้าให้ไม่ตรงต่อสภาพปกติของตลาดหรือเพื่อให้ ราคาสัญญาซื้อขายล่วงหน้าใดสูงขึ้นหรือต่ำลงอันไม่ตรงต่อสภาพปกติของตลาด

(ข) การซื้อขายหรือเสนอที่จะซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า สินค้า หรือกระทำการใด ๆ ที่ เกี่ยวข้องกับตัวแปรเพื่อให้มีผล หรือน่าจะมีผลเป็นการรักษาระดับราคาสัญญาซื้อขายล่วงหน้าให้ไม่ตรงต่อสภาพ ปกติของตลาด หรือทำให้ราคาสัญญาซื้อขายล่วงหน้าใดสูงขึ้นหรือต่ำลงอันไม่ตรงต่อสภาพปกติของตลาด เว้นแต่ เป็นการกระทำโดยสุจริตเพื่อปกป้องผลประโยชน์อันชอบด้วยกฎหมายของตนเอง (มาตรา 92)

(2) การกักตุน ทุ่มตลาด ควบคุมหรือกระทำการใดต่อสินค้าของสัญญาซื้อขายล่วงหน้า อาจเป็น ความผิดเมื่อการกระทำดังกล่าวเป็นผลให้สินค้าที่ต้องส่งมอบตามสัญญาซื้อขายล่วงหน้ามีปริมาณเพิ่มขึ้นหรือ

ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ และเป็นการกระทำเพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายจากฐานะสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (มาตรา 94)

(3) การบอกกล่าว แพร่ข้อความ หรือให้คำรับรองอันเป็นเท็จ หรืออาจก่อให้เกิดความสำคัญผิดในสาระสำคัญที่เกี่ยวกับสัญญาซื้อขายล่วงหน้า สินค้า หรือตัวแปร อาจเป็นความผิดเมื่อในขณะทำการดังกล่าวนั้น ผู้กระทำควรรู้ว่าคำบอกกล่าวข้อความ หรือคำรับรองนั้นเป็นเท็จ หรืออาจก่อให้เกิดความสำคัญผิดในสาระสำคัญและการบอกกล่าว แพร่ข้อความ หรือให้คำรับรองดังกล่าวเป็นผลให้บุคคลอื่นซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือน่าจะทำให้ราคาสัญญาซื้อขายล่วงหน้าได้สูงขึ้น หรือต่ำลง หรือน่าจะมีผลเป็นการรักษาระดับราคาสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (มาตรา 95)

(4) การคาดการณ์เกี่ยวกับสัญญาซื้อขายล่วงหน้า สินค้า หรือตัวแปร ในบางลักษณะอาจเป็นความผิดกล่าวคือ การคาดการณ์ที่กล่าวมีการบิดเบือนข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ใช้ในการคาดการณ์ หรือนำข้อมูลที่รู้ว่าเป็นเท็จมาใช้ หรือละเอียดที่จะพิจารณาความเป็นจริงของข้อมูล และการคาดการณ์ดังกล่าวเป็นผลให้บุคคลอื่นซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือน่าจะทำให้ราคาสัญญาซื้อขายล่วงหน้าได้สูงขึ้น หรือต่ำลง หรือน่าจะมีผลเป็นการรักษาระดับราคาสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (มาตรา 96)

(5) การแพร่ข้อความซึ่งแสดงว่าราคาสัญญาซื้อขายล่วงหน้าใดน่าจะสูงขึ้น หรือต่ำลง หรือน่าจะมีผลเป็นการรักษาระดับราคาสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอาจเป็นความผิดเมื่อบุคคลที่แพร่ข้อความดังกล่าวเป็นผู้ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือกระทำการอื่นใดที่มีผลกระทบต่อราคาสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือได้รับหรือจะได้รับความตอบแทน หรือประโยชน์ใด ๆ เกี่ยวเนื่องกับการแพร่ข้อความนั้น (มาตรา 97)

3.6.2 การกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการใช้ข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญ (“ข้อมูลภายใน”)

(1) การที่บุคคลที่มีฐานะในศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ตลาดหลักทรัพย์ หรือนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าหรือตลาดหลักทรัพย์ รวมถึงสำนักงาน ก.ล.ต. เช่น กรรมการผู้แทนนิติบุคคล ลูกจ้าง หรือพนักงาน หรือผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ซึ่งรู้ข้อมูลภายใน และข้อมูลภายในดังกล่าวยังไม่ได้เปิดเผยต่อประชาชน และบุคคลดังกล่าวกระทำการดังนี้

(ก) ซื้อขายหรือเสนอที่จะซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าหรือสินค้าที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลภายในนั้น เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือบุคคลอื่น

(ข) เปิดเผยข้อมูลภายในแก่บุคคลอื่น โดยควรจะรู้ว่าบุคคลที่ได้รับข้อมูลภายในนั้น อาจใช้ประโยชน์จากข้อมูลภายในดังกล่าว เพื่อซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือซื้อหรือขายสินค้าที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลภายในนั้น (มาตรา 99)

(2) การที่บุคคลซึ่งได้รับการเปิดเผยข้อมูลภายในจากบุคคลที่มีฐานะในศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ตลาดหลักทรัพย์ หรือนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าหรือตลาดหลักทรัพย์ รวมถึงสำนักงาน ก.ล.ต. ซึ่งรู้ข้อมูลภายใน และข้อมูลภายในดังกล่าวยังไม่ได้เปิดเผยต่อประชาชน และบุคคลที่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลภายในดังกล่าวกระทำการดังนี้

(ก) ซื้อขายหรือเสนอที่จะซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าหรือสินค้าที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลภายในนั้นเพื่อประโยชน์ของตนเองหรือบุคคลอื่น

(ข) เปิดเผยข้อมูลภายในแก่บุคคลอื่น โดยควรจะรู้ว่าบุคคลที่ได้รับข้อมูลภายในนั้น อาจใช้ประโยชน์จากข้อมูลภายในดังกล่าว เพื่อซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าหรือสินค้าที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลภายในนั้น (มาตรา 100)

3.7 การกำกับและควบคุม (มาตรา 101 และ 102)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจในการกำกับและควบคุม โดยให้คณะกรรมการ ก.ล.ต. และสำนักงานชี้แจง แสดงความเห็นหรือทำรายงานในเรื่องที่กำกับดูแลอยู่ภายใต้ พ.ร.บ. ได้

3.8 บทกำหนดโทษและอายุความ (มาตรา 111 และ 154)

โทษตาม พ.ร.บ. สัญญาซื้อขายล่วงหน้ามี 2 ประเภท ได้แก่ โทษทางปกครอง และโทษอาญา

(1) โทษทางปกครอง

ฐานความผิด	โทษทางปกครอง (มาตรา 111)
<p>ผู้ประกอบการธุรกิจสัญญาฯ รวมทั้งนิติบุคคล กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ คำสั่ง หรือเงื่อนไขที่กำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้ ต้องรับโทษทางปกครอง (มาตรา 114 มาตรา 119)</p> <ul style="list-style-type: none"> • เงื่อนไขที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. กำหนดเพิ่มเติมเพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ พัทธ์ภัยประโยชน์ของประชาชน หรือคุ้มครองผู้ลงทุน (มาตรา 10) • หลักเกณฑ์ ที่ คณะกรรมการกำกับตลาดทุนกำหนดเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองลูกค้า รักษาความมั่นคงของระบบการเงินหรือควบคุมเสี่ยงที่เกิดจากสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (มาตรา 18) • การยื่นรายงานหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด (มาตรา 19) • การยื่นคำขอเลิกประกอบธุรกิจ (มาตรา 20 วรรคหนึ่ง) • การประกอบธุรกิจอื่นโดยไม่ได้ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ก.ล.ต. (มาตรา 22) • ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาฯ ที่เป็นบุคคลธรรมดาที่เป็นบุคคลที่มีลักษณะต้องห้าม (มาตรา 23) • ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาฯ ที่เป็นนิติบุคคล แต่งตั้งกรรมการผู้จัดการ ที่มีลักษณะต้องห้าม (มาตรา 24) • ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาฯ ที่ได้จ่ายเงินปันผลหรือผลประโยชน์อื่นใด สำหรับจำนวนหุ้นในส่วนที่เกินร้อยละ 10 	<ol style="list-style-type: none"> (1) ภาคทัณฑ์ (2) ตำหนิโดยเปิดเผยต่อสาธารณชน (3) ปรับทางปกครอง (ค่าปรับต้องไม่เกิน 2,000,000 บาท ในแต่ละกรรม) (มาตรา 113) (4) จำกัดการประกอบการ (5) พักการประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาตที่ได้จดทะเบียน หรือที่ได้ได้รับความเห็นชอบภายในระยะเวลาที่กำหนด (6) เพิกถอนใบอนุญาต การจดทะเบียน หรือการให้ความเห็นชอบ

ฐานความผิด	โทษทางปกครอง (มาตรา 111)
<p>แก้ไขผู้ถือหุ้นที่ถือหุ้นเกินร้อยละ 10 แต่ไม่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ก.ล.ต. (มาตรา 25) หรือยอมให้บุคคลนั้นออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุมผู้ถือหุ้นสำหรับจำนวนหุ้นส่วนที่เกินร้อยละ 10 ดังกล่าว (มาตรา 26)</p> <ul style="list-style-type: none"> • หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำกับตลาดทุนกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาฯ สัญญาต้องจัดเก็บทรัพย์สินของลูกค้าแยกจากทรัพย์สินของตน และหลักเกณฑ์การจัดทำและเก็บรักษาบัญชีตรงจ่าย (มาตรา 33) • ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาฯ ที่นำทรัพย์สินของลูกค้าไปใช้เพื่อการอื่นที่ไม่ใช่เพื่อการซื้อขาย สัญญาซื้อขายล่วงหน้าของลูกค้า (มาตรา 34) • ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาฯ ที่ศาลมีคำสั่งฟื้นฟูกิจการหรือพิทักษ์ทรัพย์ และมีทรัพย์สินของลูกค้าเหลืออยู่และไม่ได้ส่งมอบทรัพย์สินให้บุคคลผู้อำนาจจัดการตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย (มาตรา 38) • ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาฯ ที่ถูกทางการหรือหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่กำกับดูแลตามกฎหมายอื่นสั่งระงับการดำเนินกิจการและไม่ได้แจ้งให้สำนักงาน ก.ล.ต. ทราบ (มาตรา 46 วรรคหนึ่ง) 	
<ul style="list-style-type: none"> • ผู้ที่ไม่ได้ชำระค่าธรรมเนียมการขออนุญาต ขอดจดทะเบียนขอความเห็นชอบ การออกใบอนุญาต การรับจดทะเบียน การให้ความเห็นชอบ หรือการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต ต้องรับโทษทางปกครอง (มาตรา 118) 	

(2) โทษอาญา (โทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ แล้วแต่กรณี)

- ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าโดยไม่ได้รับอนุญาต / ไม่ได้จดทะเบียน (มาตรา 16 ประกอบมาตรา 125)
- ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาฯ ที่ได้รับอนุญาตให้เลิกประกอบธุรกิจและฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการยื่นคำขออนุญาตเลิกประกอบธุรกิจ (มาตรา 20 วรรคสอง ประกอบมาตรา 126)
- กรณีที่เป็นนิติบุคคล และการกระทำผิดเกิดจากการสั่งการ / การกระทำของกรรมการผู้จัดการ ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าว มีหน้าที่ต้องสั่งการ / กระทำการและละเว้นไม่สั่งการ / ไม่กระทำการ จนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด (มาตรา 126 ประกอบมาตรา 135)

● ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาฯ ที่ไม่ได้จัดทำบัญชี แสดงผลการดำเนินงานและฐานะการเงินตามจริง หรือไม่ได้จัดทำและส่งงบการเงินต่อสำนักงาน ก.ล.ต. รวมทั้งไม่ได้เปิดเผยงบการเงิน (มาตรา 27 หรือมาตรา 28 ประกอบมาตรา 129)

● ผู้ใดฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษ (มาตรา 136)

- ข้อห้ามการสร้างราคาสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (มาตรา 92)

- ข้อห้ามการกักตุน ทุบตลาด หรือควบคุมสินค้าของสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (มาตรา 94)

- ข้อห้ามการบอกกล่าว แพร่ข้อความ หรือให้ คำรับรองเท็จหรือก่อให้เกิดความสำคัญผิด

ในสาระสำคัญ (มาตรา 95)

- ข้อห้ามทำการ คาดการณ์โดยบิดเบือนข้อเท็จจริง หรือนำข้อมูลที่รู้ว่า เป็นเท็จมาใช้

คาดการณ์ (มาตรา 96)

- ข้อห้ามการแพร่ข้อความเพื่อสร้างราคาสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (มาตรา 97)

● ผู้ใดฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษ (มาตรา 137)

- ข้อห้ามบุคคลภายใน ที่รู้ข้อมูลภายในใช้ ข้อมูลภายในเพื่อประโยชน์ของตนเอง หรือผู้อื่น

(มาตรา 99)

- ข้อห้ามบุคคลที่ รู้ ข้อมูลภายในจากการเปิดเผยตามมาตรา 99 ใช้ ข้อมูลภายใน

เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่น (มาตรา 100)

- กรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน ตัวแทนของผู้ประกอบธุรกิจสัญญาฯ ที่ฉ้อโกง

ยกยอก อาศัยตำแหน่งโดยทุจริต หรือทำผิดหน้าที่ (มาตรา 145)

- ที่ปรึกษาสัญญาซื้อขายล่วงหน้าซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา ที่ฉ้อโกง อาศัยตำแหน่งโดยทุจริต

หรือทำผิดหน้าที่ (มาตรา 146)

- กรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน หรือตัวแทนของผู้ประกอบธุรกิจสัญญาฯ ที่ทำให้

ทรัพย์สินของนิติบุคคลเสียหาย (มาตรา 147)

- กรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน หรือตัวแทนของผู้ประกอบธุรกิจสัญญาฯ ที่กระทำ

หรือยินยอมให้กระทำความผิดเกี่ยวกับบัญชีหรือเอกสารเพื่อลวงให้ลูกค้าขาดประโยชน์อันควรได้ (มาตรา 148)

- ผู้ที่เปิดเผยมิจการที่ล่วงรู้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา 153)

● อายุความสำหรับความผิดที่มีโทษทางปกครองหรือที่มีโทษปรับเพียงอย่างเดียวคือ 1 ปี

นับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่วินิจฉัยว่ามีการกระทำความผิด หรือ 5 ปี นับแต่วันที่มีการกระทำความผิด (มาตรา 154)

หมายเหตุ คำอธิบายนี้มีขึ้นเพื่อประโยชน์ในการทำความเข้าใจสาระสำคัญของกฎหมายเท่านั้น ส่วนการปฏิบัติตามกฎหมายให้เป็นไปอย่างถูกต้อง ประชาชนจะต้องศึกษา ทำความเข้าใจ ตรวจสอบ และยึดถือตัวบทกฎหมายเป็นสำคัญ

ข้อมูล ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2563